

Kikewatch ja huorat

Kikewatch

Edesmennyt Samuel O'Neill pyöritti muutaman muun juutalaisen bisnesmiehen kanssa erittäin tuottoisaa bisnestä. Vaikka Samuel menehtyiikin syöpään alkuvuodesta 2011, toiminta jatkuu ja laajenee vuosi vuodelta. Nämä kyykäärmeet nimittäin asennuttavat kameroita kuuluisien tai muuten merkittävien tai jotakuta kiinnostavien ihmisten koteihin, hotellihuoneisiin, hytteihin, neuvottelutiloihin ja niin edelleen. Nämä lähes mikroskooppisen kokoiset langattomat kamerat, jotka on varustettu myös pienellä mikrofoniolla, taltioivat ihmisten yksityiselämää, jota sitten myydään videoringissä nimellä "Tapes".

Rikkaiden kerhoon kuuluva ihminen voi halutessaan katsella esim. Bob Dylania hölkkäämässä asuntonsa kuntosalin juoksumatolla, tai Scarlett Johanssonia suihkussa. Vain todellinen merkkihenkilö voi välttää taltioiduksi tulemisen, sikäli kun kuninkaallisia tai illuminateja nyt merkittävänä pitää. Toki hekin päätyvät kuviin. Onhan kameroita kattavasti erilaisissa tärkeiden ihmisten paikoissa. Nauhoja heidän edesottamuksistaan ei kuitenkaan koosteta.

Niin sanotut tavalliset ihmiset eivät tiedä asiasta. Siitä tietävät rikkaat ja kuuluisat, jotka eivät kuitenkaan hekään voi asialle mitään. Sofia Coppola kertoi vasta tunnetuksi tulleen Quentin Tarantinon pitäneen itsetunnonkohotus-monologeja peilin edessä kotonaan, kunnes sai tietää Tapesista. Pitikö hänelle nyt jo kertoa, joku Tapesin asiakas oli valitellut. Olisihan sen ehtinyt myöhemminkin. Sofia itse vittuili minulle näkevänsä mitä kotonani teen. Kehotin Samuelia asennuttamaan kameroita hänenkin kylppäriinsä. Monet vaikutusvaltaisethan säästyvät tältä. Heidän kodeissaan on kameroitu vain olohuone ja keittiö. Lapsiperheissä kameroita on vähemmän, tai ehkä pedofiilit kuten Samuel O'Neill vain pidättävät alaikäisten alastomuutta sisältävät nauhat itsellään.

Itse nauhat toimitetaan asiakkaille, tai ainakin toimitettiin, nimenomaan fyysisinä tallenteina, nauhoina. Näin minulle kerrottiin. Harmikseni en muista missä formaatissa nauhat olivat. Voisi olettaa, että kyseessä on jokin hieman harvinaisempi formaatti. Nauhojen pyörittämiseen tarvitaan siis oma dekkinsä. Se voi olla naamioitu dvd-soittimeksi, radioksi tai vastaavaksi.

Tapes on julkinen salaisuus, joka tiedetään hyvin Suomessakin. Lehtijuttuja

siitä ei ole tietääkseni tehty, tosin muistan hämärästi City-lehdestä aiheesta lukeneeni joskus 90-luvulla. Populaarikulttuurissa Tapes näkyy mm. Metallica useina kiertue- ja studiovideoina. Kuultuaan asiasta 80-luvun lopulla, päätti Metallica videoita tekemisiään ja myydä niitä ihmisille. He ajattelivat, että niin tapahtuu joka tapauksessa.

Koska kaikki Tapesin omistajat ovat juutalaisia, olen kutsunut järjestelmää myös nimellä Kikewatch eli Jutkuruutu. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö juutalaisia valvottaisi samalla tavoin kuin muitakin. Koskemattomuus todella koskee vain illuminateja ja kuninkaallisia.

Kuvaussysteemiä pidetään Samuel O'Neillin mukaan yllä, jotta tiedetään mitä ihmiset tekevät. Jotta kukaan ei tekisi mitään sopimatonta. Jotta ihmiset rajoittaisivat omaehtoisesti tekemisiään ja sanomisiaan. On sanomattakin selvää, että Tapes on oivallinen apu myös politiikassa ja liike-elämässä. Lisäksi se on mahtava bisnes. Tienatuilla rahoilla ostetaan ehkä kipoja. Paitsi Chris O'Neill ei ostele, hän kun kryptojuutalaisena esittää katolilaista.

Tarpeeksi valveutunut satanisti voi itsekkin tehdä bisnestä Tapesilla asennuttamalla kameroita parhaaksi katsomaansa kohteeseen ja liisaamalla tätä yhteyttä. Itse asennetulla kameralla voi myös vaikuttaa siihen, minkälainen nauha materiaalista koostetaan. Tätä nykyä (2024) vainoamistani hoitavat suomalaiset pedofiili-homot. Mahtavatko he saada päättää siitä, minkälainen kuva minusta Tapesin kautta luodaan? Tuskin he ainakaan haluavat näyttää minua itselleni suotuisassa valossa.

Omaan asuntooni kameroita asennutti O'Neillin lisäksi ainakin elokuvatuottaja Joel Silver, joka kävi henkilökohtaisesti luonani Turussa kesällä 2010. Hän soitti edellisellä viikolla, olenko kotona jos hän tulee käymään. Sitten eräs kaunis kesäpäivä hän ilmaantui oveni taakse apurinsa kanssa. Sisään päästyään Silver tuikkasi minua jollain terävällä. Pian nauroin katketakseni ja simahdin lattialle. Heräsin ennen aikojani ja näin Silverin apureineen touhuavan kameran kattoon kiinnittämisen parissa.

Kamerat ovat pienentyneet ja halventuneet vuosi vuodelta. Vuonna 2001 ne olivat reilun sentin mittaisia ja muistuttivat transistoria. 2010 oltiin päästy riisinjyvää pienempiin, mustiin ja erittäin tahmeisiin versioihin. 2020 kamerat olivat jo häviävän pienen kokoisia ja niin halpoja, että niitä voi asentaa huolettomasti vaikka kohteen vaatteisiin sinne tänne. Paras paikka kameralle on luonnollisesti hattu, erityisesti lippalakki. Näin kamera näyttää sen mitä "kohdekin" näkee hänen kääntäessään päätään. Lippalakkiin kameran voi myös asentaa lipan sisäpintaan, jolloin saadaan taltioitua myös kohteen kasvot. Muistan kun kesällä 2010 Chris O'Neill yritti kovasti maanitella minua pitämään lippistä, ihmetellen miksen halua verhota lyhyttä siiliäni päähineellä. Hieman myöhemmin suomalaiset saatananpalvojat hymistelivät puhelimesta muotivirtausta, jossa lähes jokainen mies sonnustautuu baariin mennessään lippalakkiin. Radiojuontaja Juuso "Köpi" Kallio kertoi joskus ohjelmassaan, miten YleX – kanavan pomo oli vaatinut häntä pitämään lippalakkia päässä työpaikalla. Toki tätä nykyä monet Ylen radio-ohjelmat myös videoidaan Areenaan.

Oli kyseessä sitten yksityisasunto tai muu lukittu tila, saadaan kamerat asetettua kohteeseen alle puolessa minuutissa. Tapesilla on tähän tarkoitukseen erikoistuneita ihmisiä palkkalistoillaan. Samuel O'Neill sanoi, että mikä tahansa lukko voidaan tiirikoida. Laamannin asunnon kameroiminen on erityisen helppoa. Tungetaan vaan väkisin sisään ja lamautetaan asukas satanistisella hypnoositrikillä. Kamerat kattoon, ehkä monitorista suuntaus ja ennen poistumista uusi trikki, jolla uhrin lähimuisti pyyhitään. Asiansa osaava satanisti voi toki tehdä näin myös toiselle satanistille. Onhan satanisteja moneen eri lähtöön: Toiset eivät osaa juuri mitään temppuja, kun taas toiset saavat trikkinsä perille etäisyksienkin päästä.

Sitten on örkit, joiden kyvykkyys vaihtelee suuresti. Asiasta hieman poiketaksemi, on mielenkiintoista kun voimakas örkki esittää kykenemätöntä ihmistä. Ja toisaalla kykenemätön örkki saattaa nousta tärkeään asemaan ihmisten maailmassa. Tällaisissa tapauksissa örkki saatetaan tosin korvata jollain hieman pätevämmällä örkillä.

Örkkien suhde Kikewatchiin on joka tapauksessa hyvin mielenkiintoinen asia. Kameravaaran vuoksi he eivät voi avoimesti puhua örkki-asiaa tai edes viitata siihen. Ei edes suljettujen ovien takana. Näin päästäänkin yhteen ihmisten maailman mielenkiintoisimmista kysymyksistä: Ovatko maailman johtajat, poliitikot, liikemiehet ja erilaiset harmaat eminenssit örkkejä? Ja jos eivät ole, miten he pärjäävät örkeille? Oliko Samuel O'Neill örkki? Ovatko Rothschildit örkkejä? Vai onko se niin, että jos olet puoliksi lisko, sinua ei voida kaapata?

Mielenkiintoista on myös se, että kun asunnossani kävi reptilianeja kesällä 2010, ne eivät huomanneet kameroita. Sitten minulle soiteltiin ja hehkutettiin miten hienoja videoita kohtaamisistani niiden kanssa syntyi.

Chris kertoi, että hänenkin New Yorkin asuntonsa ulko-ovella on kamera, mutta sisätiloihinsa hän ei ole antanut kameroita laittaa. Samuel harmitteli, ettei kotisaunomistani saatu kuvattua. Kuten hän oli arvellutkin, peitti vesihöyry linssin. Samuelin mielessä saunominen oli jollain tavalla perverssiä.

Asuntooni sijoitetut kamerat harmittivat minua vielä joitakin vuosia sitten. Nykyään olen tottunut asiaan. Istun paskalla niin kauan kuin haluan ja katson aikuisviihdettä jos siltä tuntuu. En enää näyttele keskisormea seinälle osoittaakseni olevani kartalla. Saattaisi olla melkein parempi esittää tietämätöntä kameroista ja ympärilläni pyörivästä satanistisesta teatterista. Siihenkään en toisaalta lähde. Mutta voin myöntää todella vihaavani Jutkuruutua. Se on mielestäni vääryys.

Muistan kun Bob Dylan kertoi kärsineensä kameroista aikansa, mutta kääntäneensä asian voitokseen. Maailmanluokan artistina monet haluavat seurata hänen työskentelyään kotonaan. Sarkastisesti hän totesi, ettei yleisöä saa pettää. Dylan tunnetaankin ahkeruudestaan. Kotona ollessaan hän menee yhä joka arkipäivä työhuoneeseensa aamulla, ja tulee sieltä iltapäivällä ulos. Tapesin takia Dylan kuitenkin viihtyy kiertueella. Eikä hän varmasti ole ainoa julkkis, joka vihaa kameroita.

Kun mietit että sinua katsellaan, tulet itsetietoiseksi. Reagoit tai yrität olla reagoimatta. Miten jatkuva seurattuna ja kameroiden alla eläminen vaikuttaa ihmisen psyykeeseen? En ole oikeastaan ikinä pohtinut koko asiaa. Siihen on vain syytä tottua. Mitä enemmän siitä hermostuu, sitä parempi on show, ja sitä enemmän jutskut tienaavat.

Tavallaan Jutkuruutu heijastelee ihmiselämää suuremmassa mittakaavassa. Universumi on täynnä kehittyneitä lajeja, jotka voivat tarkkailla ihmisiä ja muita samanlaisia kehittymättömiä lajeja heidän sitä ikinä ymmärtämättä. Mutta samalla tavoin joku saattaa tarkkailla heitä. Elämme hyvin läpinäkyvässä universumissa, vai mikä kosmos se nyt onkaan.

Siinä mielessä Tapesista on siis turha valittaa, että kytätäänhän muitakin. Siis niitä joista joku on kiinnostunut. Yleinen tapa suhtautua koko asiaan onkin väittää, että se ei häiritse. Kimi Räikkönenkin sanoi näin. Vaikka varmasti se häntä häiritsee. Ketä ei häiritsisi? Mutta kun muitakin kuvataan, niin ei kai siinä sitten mitään. Saahan ainakin katsella muiden elämää. Kimi kertoikin, että Schumi on kova nussimaan. Epäilemättä. Suomalaiset NHL-kiekkoilijatkin tiesivät Tapesin mutta sanoivat, ettei asiasta saa ilmeisesti puhua, eivätkä sitten puhuneetkaan.

Harvaa toki kytätään niin paljon kuin minua. Minua rankaistan siitä, että erosin Kerhosta, enkä suostunut palvomaan Saatanaa. Jossain vaiheessa yritin ottaa sellaisen asenteen, että elämäni on näytös. Minä sen pääosanesittäjä. Mutta minun on vaikea hyväksyä sitä, etten saanut muruakaan niistä rahoista, joita kauttani virtasi kaiken maailman kusipäille. Ajattelin, että ilman palkkaa ei tule show'takaan. "No money, no show", kuten Chuck Berry asian ilmaisi. Mutta tyhmähän minä olen, jos sillä tavalla ajattelen. On vain luonnollista, ettei minun haluta tekevän mitään. Koko maailma vihaa minua. Minun on vain taisteltava ja yritettävä pitää puoliani, ja jatkaa kirjoitusten työstämistä. Kutsumustyöstä ei makseta. Mutta minkälainen show elämäni voisi olla? Tylsäähän se on. Monia satanisteja kiinnostaakin lähinnä nähdä miten heidän taikansa ja vaikutusvaltansa vahingoittaa elämäni. Kuinka paljon he saavat sitä pilattua. Minun harmini on heidän ilonsa. Ilottomuuteni onkin ehdottomasti tärkein asia minussa.

Samuel O'Neill sanoi näkevänsä kaiken mitä teen. Pimeässäkin. Kun kaikki 2010 kokemani ja kuulemani asiat alkoivat hitaasti mutta vääjäämättömästi palautua mieleeni siinä vuoden 2011 loppupuolella, hätkähdin muistaessani kamerat ja Tapesin. Ajatus siitä, että ihmiset näkevät kaiken mitä kotonani teen tuntui kamalalta. Aloin käydä vessassa laittamatta valoja päälle. Lopulta muistin, että osa kameroista on infrapunakameroita. Ja voihan petivaatteetkin kameroita. Vaikka runkkaisin pimeässä peiton alla, saadaan sekin taltioitua. Minkäs sille sitten mahtaa? Siinähän katselevat. Ketkä kaikki katselevat, sitä en tiedä.

Viime vuosina, nyt on 2025, olen alkanut ajatella, että minua voi katsella lähes kuka tahansa. Ja ilmaiseksi. Että itseasiassa on toivottavaa, että ainakin suomalaiset satanistit katselisivat minua asunnossani ja puhuisivat siitä miten pyyhin perseeni. Se voisi olla juutalaisten kosto siitä, että tein Jutkuruudusta julkisen.

Alkuvuodesta 2025 entinen vuokraisäntäni Barham Tofiq teki virheen. Hän kuvaili käytöstäni omistamassaan asunnossa oudon tarkasti, ja uhoi huomaavansa kaiken mitä teen. On toki odotettavaa, että pedofiili-homot usuttavat vuokraisännän kimppuuni, mutta tällä kertaa se oli jotenkin erilaista. En tiennyt, että toimieni kommentointi on sallittua. Ehkä se ei olekaan. Ihmiset voivat katsella, mutta ei kai minun pitäisi sitä tietää. Tai sitten heidän pitää vain vihjailla katselevansa.

Huorat

Omalla kohdallani homma on mennyt raskaasti överiksi. Kameroita ei ole pelkästään kotona ja autossa, vaan niitä asennetaan kaikkialle missä kuljen. Kaikki tekemiseni on kuvaamisen arvoista. En kuitenkaan usko, että kukaan jaksaa niitä nauhoja katsoa. Ainoastaan lomareissut ja baari-illat näkisin sellaisina, että niistä jotain saa irti. Tässä on tietysti muuttujia, kuten kohdallani aina. Mutta kenen kanssa juttelenkin, pitää huorien saada tietää kuka se oli. Kutsun vainoamistani operatiivisella tasolla hoitavia ihmisiä huoriksi, koska he tekevät rahasta mitä tahansa. Huorille olen "kohde" ja he itse kokevat toimivansa "turvallisuusalalla".

Ehkä pedofiili-homot ja huorat yrittävät epätoivoisesti estää tietojeni leviämisen tai sitten ovat vain uteliaita. Mikä on se protokolla, jonka pohjalta he toimivat? Alakerran kämpässä huora syö omenaa ja lukee postejani, seuraten sivusilmällä monitorista päivittäisiä toimiani. Mikä ihana vallan tunne. Mieltäni kohentaa ajatus siitä, että myös huorien ja pedofiili-homojen elämää seurataan. Ja luulenpa, että heidän edesottamuksensa ovat huomattavasti mielenkiintoisempia kuin omani.

Moni on tietämättään samassa asemassa kuin minä. Heidänkin elämänsä on show. Kyseessä voi olla kuka tahansa jota joku haluaa seurata. Raha puhuu. Jotkut rikkaat haluavat seurata nälänhädästä kärsivien elämää. Se onnistuu. Joku seurata presidentti Obaman seksielämää. Sekin onnistuu, mutta halpaa se ei ole. Enkä ihmettelisi yhtään, vaikka McMurdon asema Antarktiksella olisi täynnä Kikewatchin kameroita. Yksi asukkaista huoraa salaisesti niiden operoijana ja huoltomiehenä. Sitten vaan lähetetään asemalle kaikenlaisia sekopäitä ja usutetaan heidät toistensa kimppuun. Kamera käy 24/7 taltioiden tämän tosielämän big brother - shown katsottavaksi heille, keitä se sattuu kiinnostamaan.

Mikäli minua ei eristettäisi omasta elämästäni, saattaisi elämäni toki olla mielenkiintoista. Olisin yhteydessä erilaisiin hauskoihin ihmisiin. Tapailisin jotain mukavaa naista. Keksisin itselleni kivan harrastuksen. Silloin en varmaankaan kirjoittelisi näitä kaunan katkuisia kirjoituksia. Tähän on kuitenkin tultu. En minä tätä ole tällaiseksi säätänyt. Mutta menee tämä näinkin.

Olen kuullut, että vainoamistani käytännön tasolla hoitavat huorat eivät pidä minusta. Heidän on pakko asennoitua siten, että olen sekopäinen ja vaarallinen luuseri, jota on syytä pitää silmällä. Näin itselleen valehdellen he oikeuttavat toimensa. Ja maksetaanhan siitä hyvin. Muuten kukaan ei tätä

tekisikään, ja siltikin valtaosa huorista on imbesillejä, joista ei ole mihinkään. Ihmiset eivät pidä heistä, koska silmiinpistävästä vähämielisyydestään huolimatta he käyttäytyvät ylimielisen tylästi ja määrällen. Kaiketi heitä ohjeistetaan määräälemään, ei neuvottelemaan.

Seuraamisestani maksetaan kuulemma 150 euroa ensimmäiseltä tunnilta ja siitä eteenpäin satanen. Jotain tällaista. Varmasti enemmänkin, riippuen keissistä. Onhan näitä huoria moneen lähtöön. Joku heittää keikan vieraassa kaupungissa, ajellen perässäni muutaman tunnin. Joku toinen tulee vittuilemaan ja haukkumaan minua kun menen baariin. Tällainen täsmäisku iltani pilaamiseksi on varmasti palkkionsa suhteen bonus-painotteinen. Lisäpalkkio edellyttää sitä, että minut saa menettämään malttini. Joku kolmas asuu naapurissani, käyttäen 60 tuntia viikossa seuraten minua monitoreistaan ja pois ollessani tulee käymään asunnossani vaihtamaan vaatteita vääränkokoisiin ja muuta sellaista. Huippuluokan informaatioteknologian ekspertti ei varmasti tyydy pikkurahoihin, vaan osaa pyytää satojen tuhansien vuosipalkkaa. Onhan huoraaminen kuitenkin lopulta hyvin korruptoivaa työtä. Olet rikollinen ja minun suhteeni saatat kuulla asioita, jotka asettavat oman terveytesi riskialttiiksi.

En tiedä miten nämä ihmiset saavat palkkansa. Onko se käteisenä vai tilisiirtona? Verotarkastajan näkökulmasta mielenkiintoinen asia. Jos joku tekee tätä työkseen 10 vuotta, omistaa uuden auton ja asunnon mutta ei ole perinyt mitään, mitä hän kirjoittaa veroilmoitukseensa? Tai toisaalta ansioluettelonsa? Onhan kuitenkin selvää, että jossain vaiheessa tämä hauskuus loppuu.

Ja tietenkin ottaisin mielelläni näiltä ihmisiltä kaiken pois, jos vaan voisin. Mutta syyllisiä on tuhansia. Heitä on niin paljon ja heidän rikoksensa niin vakavia, että jos koko juttu tulisi julki ja päättyisi poliisitutkintaan, eivät Suomen vankilat riittäisi alkuunkaan heidän kakkujensa lusimiseen. Olenkin kuullut, että näiden huorien toimia on ilmiannettu poliisille runsain mitoin. Poliisi jättää kaiken tutkimatta. Toisaalta samoin he sivuuttavat tutkintapyynnöt, joita kotisivustani tehdään. Enkä usko, että päästessäni viimein vanhuksena vainoajiani kiusaamaan, tullaan näitäkään "rikoksia" tutkimaan. Onhan koko keissi aivan liian iso ja hankala kenenkään viranomaisen tutkittavaksi. Huorat saavat rikkoa lakia kenenkään asiaan puuttumatta.

Kuka keitti tällaisen sekavan sopan? Esitän faktana, että ufojen idea koko juttu on. He haluavat, että elämäni on samaan aikaan turvallista ja vittumaista. Ei heitä kiinnosta, vaikka siinä ei olisikaan mitään järkeä. Kunhan elämäni vaan jatkuu samanlaisena, eikä muutu. He hyötyvät siitä eniten juuri näin.